

Zpravodaj obce Černá v Pošumaví

K v ě t e n 2010

Bubáci, přízraky a strašidla

5. Hejkal

Hejkal, jemuž někde také říkali hejkadlo, byl příbuzný divého muže a jako on bral na sebe různé vzezření. Jednou prý strašil v podobě lidské, jindy v podobě zvířete či ptáka. Když ze sebe dělal člověka, zjevoval se jako černý muž anebo chlapeček s hlavou jako větel. Nosíval na ní obrovský širák, ačkoli měl nožičky tak slaboučké, že ho sotva unesl. Někdy to dokonce vypadalo, že má jen jednu nohu. Jiní strašpytlové zase tvrdili, že hejkal je zvíře nevelikého těla s koňskou hlavou a dvěma tenkými nožkami. Přesto prý mělo tohle strašidlo sílu, jako obr. Číhávalo v noci na pokraji lesa nebo u cesty na stromě a jakmile někoho zahlédlo, zavolalo: „Hej, hej!“ Běda tomu, kdo se hejkalovi ozval. Hejkal v té chvíli skočil nešťastníkovi na záda a tak do něho bušil, že chodec zůstal na místě ležet. Někdy pronásledoval lidi až na zápraží pod okap. Tam jeho moc končila. Říkalo se, že na něj platí opálené koště, ale kdopak mohl s sebou pořád nosit pometlo!

A co říci na závěr? Víte, kolik váží strach? Až budete mít pěkně nahnáno, až vám bude úzko a těžko, až budete mít nohy jako z olova a na těle takovou zvláštní tíhu, zvažte se. Od toho odečtete váhu, kterou máte, když se nebojíte, a hned se dovíte nechlup přesně, kolik vážil hejkal. A budete-li někdy v noci v lese, poslouchajte pozorně. Uslyšíte mnoho všelijakých zvířecích a ptačích zvuků, podobajících se volání: „Hej, hej!“ Budete-li mít velké štěstí, uslyšíte od močálů či rybníků třeba bukače, jenž vydává z hrdla temné zvuky, podobající se pokřiku: „Hu, hu, hu!“ Je to však plachý pták. Ani ho nenapadne, aby vám sedal na záda a mlátil do vás křídly. To si mohli vymyslet jen lidé, kteří by dnes dostali z přírodopisu pětku a ani by nemrkli.

-jk-

Z 33. zasedání zastupitelstva obce

Dne 6. dubna 2010 se sešlo zastupitelstvo Obce Černá v Pošumaví na svém 33. zasedání.

Přítomno bylo osm zastupitelů. Projednány a schváleny byly následující záležitosti:

Byla schválena smlouva o dílo č. 2/2010 s firmou KOHOUT COMPANY s.r.o. Český Krumlov na úpravu bytového domu č.p. 21 || Byl schválen výsledek výběrového řízení na dodavatele díla: Realizace úspor energie MŠ Černá v Pošumaví || Byl schválen plán Léta v Černé v Pošumaví s finančním rozpočtem 320.000,- Kč || Byl schválen prodej pozemku p.č. 587/1 v k.ú. Černá v Pošumaví – Dolní Vltavice o výměře 593 m² za nejvyšší podanou nabídku || Byla schválena půjčka z fondu rozvoje a bydlení ve výši 100.000,- Kč na dobu 4 let s 3% úrokem || Byla schválena měsíční odměna za výkon neuvolněných funkcí starostky a místostarostky || Byl přijat dar od firmy Ranch, spol. s r.o. Muckov 9 ve výši 85.000,- Kč jako příspěvek na změnu územního plánu č.3 || Byl schválen příspěvek firmě FOP s.r.o. Černá v Pošumaví ve výši 40.000,- Kč na provoz informačního centra || Byl schválen příspěvek mysliveckému sdružení Černá Hora ve výši 15.000,- Kč za dále dojednanou protislužbu || Bylo schváleno navýšení rozpočtu TJ Černá v Pošumaví na rok 2010 na financování TS Vrtule ve výši 30.000,- Kč || Bylo schváleno přijetí daru od firem IN.a.s., INCo.Ltd, IN A.G., Wolfi Vok s.r.o., Edikt a.s., Czech Marine Lipno s.r.o. ve výši 28.297,50 Kč od každé z nich na projekt kanalizace Dolní Vltavice || Bylo schváleno zveřejnění záměru prodeje pozemku p.č. 431/91 a části pozemku p.č. 618/2 || Bylo schváleno zveřejnění záměru pronájmu části pozemku p.č. 203/1 a p.č. 203/2 k provozování atrakcí lidové technické zábavy v roce 2010 || Byl schválen příspěvek obce na opravu hasičského vozidla CAS 25 RTHP, SPZ 1C1 5576 ve výši 30% celkových nákladů ||
V souvislosti s výše uvedeným bylo revokováno usnesení z 6. zasedání zastupitelstva obce z 26. 3. 2007 v bodě A 16) a usnesení z 32. zasedání zastupitelstva obce z 1. 3. 2010 v bodě A 9).

Usnesení z 33. zasedání zastupitelstva obce najdete v plném znění na úřední desce obecního úřadu a na internetových stránkách obce.

-20-

Konec kauzy

K záležitosti hýbající již delší dobu naší obcí se podařilo získat vyjádření Mgr. Jana Schramhausera, zabývajícího se trestním právem, který uvedl: „*Je-li snad usnesení o podmíněném zastavení trestního stíhání Jana Voldřicha kýmkoli prezentováno jako rozhodnutí o spáchání trestného činu jeho osobou, či dokonce jako uložení trestu odnětí svobody s podmíněným odkladem (veřejnosti známé jako tzv. „podmínka“), pak se jedná o hrubě mylné chápání celé záležitosti a její zkreslování. O vině za trestný čin lze rozhodnout pouze a jen rozsudkem či trestní příkazem, výlučně v řízení před soudem, neboť ve smyslu čl. 40 odst. 1 Listiny základních práv a svobod jen soud rozhoduje o vině a trestu za trestné činy. Institut podmíněného zastavení trestního stíhání, jenž byl v případě Jana Voldřicha uplatněn, pak již ze svého samotného názvu jasně podává, že trestní stíhání Jana Voldřicha bylo zastaveno a to dokonce ještě v přípravném řízení státním zástupcem, tj. věc nebyla před soudem vůbec projednávána, neboť státní zástupce obžalobu nepodal, naopak trestní stíhání*

Jana Voldřicha podmíněně zastavil. Závěr o spáchání jakéhokoli trestného činu Janem Voldřichem tak učiněn nebyl. Předpokladem dalšího rozhodování by bylo pokračování trestního stíhání, k němuž by došlo, pokud by se Jan Voldřich dopustil v průběhu zkušební doby určitého nezákonného jednání. Následně by teprve po podání obžaloby soud zjišťoval a rozhodoval o tom, zda Jan Voldřich trestný čin skutečně spáchal či nikoli. V případě že ano, rozhodl by odsuzujícím rozsudkem či trestním příkazem o spáchání trestného činu, v případě že ne, rozhodl by o zproštění obžaloby na něj podané. Je-li tak nyní Jan Voldřich vnímán, či kýmkoli prezentován jako osoba, která se dopustila trestného činu, za který mu byla uložena tzv. podmínka, jedná se o porušení zásady presumpce neviny a vědomé šíření nepravdivých údajů o jeho osobě. Takovým jednáním se dopouští porušení zákona naopak osoba tyto nepravdivé údaje rozšiřující.

-jk-

Poznámka redakce

K této záležitosti již nebudou zveřejňovány žádné příspěvky a je tímto považována v našem periodiku za uzavřenou.

Seriál o školách

Seriál o školách v působnosti obce Černá v Pošumaví jsem sestavil z materiálů uložených v archivu v Českém Krumlově a vybral z jednání jednotlivých místních orgánů. Zatím byl uveřejněn historický pohled na školu v Černé, Muckově-Bednářích a Mokré. V tomto čísle Zpravodaje se nahlédneme do historie školy v Dolní Vltavici, na kterou navazuje škola v Bližné.

Škola Dolní Vltavice.

Česká škola byla v obci otevřena dne 1. října 1945 pro deset dětí prvních českých osídlenců. Poněvadž školní budova čp. 42 byla zpočátku obsazena americkou a po ní československou armádou, musela být třída umístěna v 1. poschodí budovy čp. 15.

Teprve 2. května 1946 byla vojskem uvolněna část školní budovy a vyučování přeneseno do ní. Nová školní budova byla vystavěna v roce 1888, do roku 1945 zde byla německá Obecná škola, po válce obsazena americkou armádou, pak čsl. armádou, od roku 1947 je zde umístěna česká Obecná škola, od roku 1952 pak navíc Mateřská škola a školní kuchyně.

Prvním učitelem zdejší jednotřídní obecné školy byl Miroslav Sobotka, který zde působil tři roky. Po něm pak nastoupila Zdeňka Svobodová, která byla po roce vystřídána Antonínem Bulánem. Počet dětí byl ve škole po celá léta velmi nízký, průměrně 10 – 18 dětí. Když nakonec klesl tento počet na sedm, byla škola dnem 30. dubna 1950 uzavřena a sedm dětí z obce muselo docházet do školy v Černé. Inventář školy a její zařízení byly předány rovněž do Obecné školy v Černé. Školní budova byla propůjčena vojenskému útvaru pohraniční stráže Kyselov.

Když pak v roce 1950 začíná do obce nový příliv osídlenců ze Zvonkové a počet dětí v obci stoupne na 13, je zde opět, na žádost rodičů a MNV otevřena Národní škola.

Vyučování je zahájeno 18. prosince 1950 učitelem Karlem Kotlíkem z Písku. Poněvadž však vojenský útvar ve škole stále dosud bydlí a nechce ji uvolnit, je zřízena třída školy na statku čp. 2 v Kyselově. Sem je také převezena část inventáře a archiv ze školy v Černé.

Mezitím je dále jednáno s vojenským útvarem o uvolnění alespoň části školní budovy, protože dosavadní umístění budovy po všech stránkách nevyhovuje. Výsledkem toho je, že konečně na jaře v roce 1951 uvolní vojenský útvar ve školní budově jednu školní místnost v přízemí a naproti ní tmavou místnost na kabinet. Nic víc! Záchody, sklepy a půda nejsou dosud škole k dispozici. Děti chodí na záchod do neobydlené hospodářské budovy proti škole, přičemž přebíhají dosti frekventovanou silnicí, uhlí na zimu nemá škola kam uskladnit – prostě poměry dosud stále neudržitelné. Zástupci obce proto dál jednají s vojenským útvarem a dosáhnou toho, že v listopadu 1951 je celá budova předána školním účelům.

Nastává rozhodný obrat v rozvoji školství v obci: škola do této doby odstrkovaná, ve špatném prostředí, kde se učitel i dětem špatně pracovalo, je opět pánem ve vlastní budově a postupně se stává středem pozornosti v obci.

Po převzetí je školní budova důkladně vyčištěna, jsou zasklena rozbitá okna, na jaře je pak budova vymalována a opravena střecha. V roce 1953 jsou upraveny zahrádky, zřízena ředitelna a byt v 1. poschodí budovy a místnosti vybaveny nábytkem.

Krásný nový nábytek je pořízen do nově zřízené Mateřské školy a školní kuchyně a do obecní knihovny umístěné ve školní budově.

V roce 1954 se maluje budova podruhé, byla natřena všechna okna v budově a zhotoveny nové klíče ke dveřím, přičemž opraveny i zámky. Veškerý náklad na zařízení školy činil od jejího převzetí v roce 1951 přibližně 40 000 Kč nové měny; z toho připadá na zařízení nábytkové pro Mateřskou školu asi 5 tisíc korun, na zařízení knihovny a kulturní místnosti rovněž 5 tisíc a zbývající částka připadá na opravy a údržbu školní budovy během posledních čtyř let.

V důsledku toho všeho je dnes školní budova velmi krásně a účelně vybavena, udržována v dobrém stavu a je jen velkou škodou, že i ona bude jednou zlikvidována a zatopena.

Ve školní budově je v přízemí tělocvična, školní dílna, mateřská škola a školní kuchyně. V prvním poschodí je učebna národní školy, kabinet, ředitelna, byt ředitele školy a kulturní místnost s obecní knihovnou.

Odchodem rodin však klesá stále i počet dětí v mateřské i národní škole: k 1. září 1953 má Národní škola celkem 18 dětí a k 1. září 1955 již jen 8 dětí. Stejně tak mateřská škola, kde bylo k prvnímu uvedenému datu 16 dětí a k druhému již jen 6 dětí.

Na národní škole vyučuje od 1. září 1951 František Nejedlý z Bohouškovice u Křemže.

M a t e ř s k á š k o l a

Na žádost rodičů, kteří pracují na státním statku a nemají často komu svěřit během dne své děti, byla v obci dnem 1. února 1952 otevřena Mateřská škola. Při zahájení bylo do ní zapsáno 18 dětí od dvou do šesti let. Matky při nástupu do práce přivádějí ráno své děti do školy, po skončení práce večer, si pro ně opět přicházejí. O děti ve škole je dobře postaráno, ve školní kuchyni dostávají dopolední přesnídávku, oběd a svačinu. Náklady na stravování jsou hrazeny z rozpočtu obce, část nákladů nesou rodiče, kteří připlácejí podle počtu stravních dnů. Ve školní kuchyni se stravují i děti ze školy národní, jejichž matky nemohou pro své zaměstnání vařit v poledne oběd.

Ve školní kuchyni, otevřené současně s mateřskou školou od 1. února 1952, vaří Marie Baucíková z Pláničky a po ní pak v roce 1954 přichází Anna Kavická z Mokré.

Na mateřské škole působí od jejího založení učitelka Zdeňka Stehlíková z Bližné, po ní pak v roce 1953 působí krátký čas Marie Lepschy z Dolní Vltavice čp. 53, po ní Růžena Mauricová z Oseku u Prachatic a posléze Věra Lepschy z D. Vltavice čp. 53. Správou mateřské školy a školní kuchyně je pověřen ředitel národní školy František Nejedlý. Školnické práce v celé školní budově vykonává Anna Berkovcová z Dolní Vltavice /původně čp.7/.

Poněvadž pozvolným odsunováním rodin v poslední době, klesá i počet dětí v obci, je mateřská škola počínaje dnem 1. července 1955, přeměněna na zemědělský útulek. V jejím působení a chodu se ovšem nic nemění.

Stejně tak klesá i počet dětí ve škole národní, když k 1. září 1955 je zapsáno do celé školy pouze 8 dětí. Půjde – li to takhle dál, bude opět škola zavřena, a to dříve, než dojde k zátopě. Pro budoucnost se počítá se zřízením nové školy v Bližné, do níž se pak přemístí po likvidaci Dolní Vltavice, celá vltavická škola.

Předání inventáře zemědělského útulku.

Dne 23. července 1958 došlo k předání inventáře zemědělského útulku bývalé mateřské školy z Dolní Vltavice do Bližné.

Za Dolní Vltavici byl přítomen tajemník MNV Karel Havlíček a za Bližnou tajemnice MNV Šátralová.

Protokol o předání obsahuje celkem 20 položek a to lavičky, stoly, stolky, dětské postýlky, povlečení, matrace, lehátka, tabule, šicí stroje a některé další.

Škola Bližná

Na základě rozhodnutí ONV Český Krumlov, odbor školství, byla zřízena Národní škola v obci Bližná dnem 17. února 1958 a pravidelné vyučování bylo zahájeno ve středu 19. února 1958. Odborem školství bylo rovněž nařízeno přestěhování potřebného školního inventáře ze školy v Dolní Vltavici, kde bylo počítáno s jejím zrušením v krátké době.

Slavnostní zahájení školního vyučování, kterému byli přítomni i někteří občané Bližné, provedl předseda MNV Antonín Cirhan, který přivítal přítomné děti a ředitele školy Karla Havlíčka.

Do školy začaly docházet děti nejenom ze samotné Bližné, ale dále z osady Jestřábí a z osady Radslav, z obce Dolní Vltavice docházela žákyně 5. post. ročníku Anežka Valíčková. Dále sem docházeli někteří žáci z Národní školy v Černé, které tuto školu pravidelně nenavštěvovaly a tudíž měly velké mezery v učební látce.

Škola v Dolní Vltavici v té době ještě byla v provozu, problémy byly s učitelstvem, a tak dne 18. března 1958 bylo po předchozí návštěvě školního inspektora rozhodnuto, že bude zavedeno střídavé vyučování. Znamenalo to, že dopoledne se vyučovalo v Bližné a odpoledne na Dolní Vltavici, což trvalo do 21. dubna 1958, kdy byl přeložen ředitel Karel Havlíček jako učitel na osmiletou školu do Brloha a jeho nástupcem byla ustanovena učitelka národní školy v Hůrce, Ludmila Pomejová.

Stav žáků na škole v Bližné postupně vzrůstal, dne 12. května docílil počtu 31 žáků a zůstal pak stejný až do konce školního roku.

Střídavé vyučování na Bližné a Dolní Vltavici však trvalo i nadále až do konce školního roku, což nyní zajišťovala ředitelka Ludmila Pomejová. Původně měla škola v Dolní Vltavici skončit již dříve a žáci měli docházet do Bližné. Jejich rodiče je tam však neposílali a chtěli dosáhnout toho, aby škola v Dolní Vltavici byla otevřena co nejdále. Celou akci prý vedl předseda MNV Rambousek, který se pak 8. května 1958 zastřelil.

Škola však oficiálně již otevřena nebyla a Ludmila Pomejová musela za žáky do Dolní Vltavice docházet a probírat s nimi učební látku v rozsahu téměř půl školního roku. Tímto pravidelným přecházením trpěli i žáci v Bližné, kteří měli rovněž výpadky, co se vědomostí týká a museli dohánět látku rovněž za několik měsíců. Přes všechnu snahu doplnit a procvičit učební látku, propadlo na konci školního roku osm žáků. Ve škole byli žáci však velmi ukáznění, především ti z Dolní Vltavice. Ludmila Pomejová byla k 1. srpnu 1958 propuštěna a na místo ředitelky byla jmenována Marie Vrchotová.

O dalším období až do roku 1962 nejsou žádné záznamy.

Od 1. ledna 1962 začala na škole v Bližné působit učitelka Radmila Mikšátková. Stav žáků v tomto období se ustálil na počtu 14, do školy chodili i žáci z Dolní Vltavice a jeden z Jestřábí. Žáci byli poměrně ukáznění a průměrně se učili.

23. března při návštěvě školního inspektora Straky, bylo konstatováno, že podmínky, ve kterých se děti učí, nevyhovují a tak bude škola od příštího školního roku zrušena.

Od 1. září 1962 začaly děti z bliženské školy chodit do školy v Černé v Pošumaví.

Otevření Mateřské školy v Bližné.

S platností od 23. července 1962 byla v osadě Bližná otevřena mateřská škola. Jako pěstounka byla přijata Věra Genzerová, ročník 1934, bytem Kyselov. Jmenovaná nastoupila 24. 7. 1962 a pěstounku vykonávala pouze 11 dní, do 4. srpna. Poté podala výpověď, ve školce přestala pracovat a MNV, který neměl žádnou jinou sílu, musel školku zavřít.

20. srpna 1962 pak nastoupila do školky Josefa Lhotová, bytem Černá v Pošumaví čp. 41. její pracovní doba byla od pondělí do pátku od 7, 30 hod. do 17,00 hodin a v sobotu od 7, 30 do 12, 30 hodin.

Průměrný denní počet dětí ve školce je 14 a počítá se, že školka bude otevřena i přes zimní období, protože se jedná většinou o zaměstnané pracovnice statku. Jako uklízečka byla přijata jiná síla placená státním statkem.

Osud budovy po zrušené škole.

Škola zde byla zřizována jako provizorium, čemuž odpovídal i stav budovy. Ta je zchátralá, vyžaduje značných úprav, což není v této době účelné. V budově od roku 1963 bydlí občan Robert Danko, doporučuje se ponechat jej zde bydlet, případně mu objekt odprodat.

Korespondováno 16. března 1965 mezi MNV Černá v Pošumaví a odborem školství ONV Český Krumlov.

Ing. František Záhora

Zprávy ze školky

Dne 16. 4. jsme v mateřské škole uspořádali dopravní olympiádu, na které jsme si prakticky procvičovali, o čem jsme si celý týden povídali: bezpečné chování na silnici, reakce na červenou a zelenou barvu, jízdu vpravo apod. Některé děti byly sice zklamané, že nemohly předvést rychlou jízdu na svém „vozítku“, že musely jezdit jen ve vyznačeném prostoru a dodržovat pravidla, ale nám dospělým přinesla tato akce poznatek, že otázce bezpečnosti na silnici je potřeba věnovat ještě více času a prostoru.

V týdnu od 19. do 23. 4. jsme oslavovali svátek Země. Povídali jsme si o ochraně životního prostředí. Uklidili jsme si školní zahradu a vyvrcholením týdne byl úklid okolí naší MŠ. V rukavicích jsme nasbírali 5 pytlů odpadků! Jeho třídění do igelitových pytlů nebyl pro nás problém, protože odpad třídíme celý rok.

V týdnu od 26. 4. do 30. 4. jsme se věnovali čarodějnickým hrátkám. Vyrobili jsme papírovou čarodějnici, která nám v pátek ráno odletěla. Museli jsme ji hledat v začarovaném lese a při tom plnit různé úkoly. Podařilo se nám ji najít a za její zlé skutky jsme ji na naší zahradě potrestali tradičním způsobem. Vydařené čarodějnické hrátky jsme ukončili opečením buřtíků.

Kolektiv MŠ

Zprávy ze školy

V dubnu naši žáci navštívili Planetárium v Českých Budějovicích. Začali jsme opět jezdit na plavecký výcvik do Volar. Někteří z našich žáků se zúčastní soutěže v plavání „Lipenský plaváček.“

Věra Daňová

Skaut

Druhou dubnovou sobotu se skauti vypravili na výpravu do Třeboně. Brzy ráno jsme odjeli vlakem z Kájova do Třeboně. Ve Veselí nad Lužnicí se skautům velice líbil vláček Regionova, který tady u nás nejezdí.

Když jsme vystoupili na nádraží v Třeboni lázně, šli jsme pak do města a protože byla docela zima, zašli jsme se zahřát do cukrárny Pohádka. Když jsme vstoupili dovnitř, ocitli jsme se jak v pohádce. Seděli jsme v pohádkovém lese a obsluhovala nás Červená Karkulka. Po zahřátí čokoládou jsme procházkou podél rybníka Svět došli ke Schwarzenberské rodinné hrobce. Hrobka byla postavena v 70. letech 19. století v pseudogotickém slohu vídeňským architektem F. Schmidtem a knížecím stavitelem F. Dewortzkym. V hrobce pod kaplí jsou uloženy pozůstatky téměř všech členů hlubocké větve schwarzenberského rodu, zemřelých po roce 1785. Tato hrobka byla postavena za 2 roky.

Po skončení prohlídky jsme šli zpět do města, kde jsme, po zakoupení dárků na památku, vyšlapali schody na treboňskou věž. Po shlédnutí Třeboně z ptačí perspektivy jsme se vypravili na zpáteční cestu k domovu.

Počasí nám docela přálo a už se těšíme na další výpravu, zříceninu hradu Helfenburk.

Za družinu Berušky Bobík

Společenská rubrik

V květnu svá výročí oslaví paní Nad'a Rolčíková, Kamila Růžičková, Věra Rosická, Zdeňka Mikliánová a pan Jan Morong.

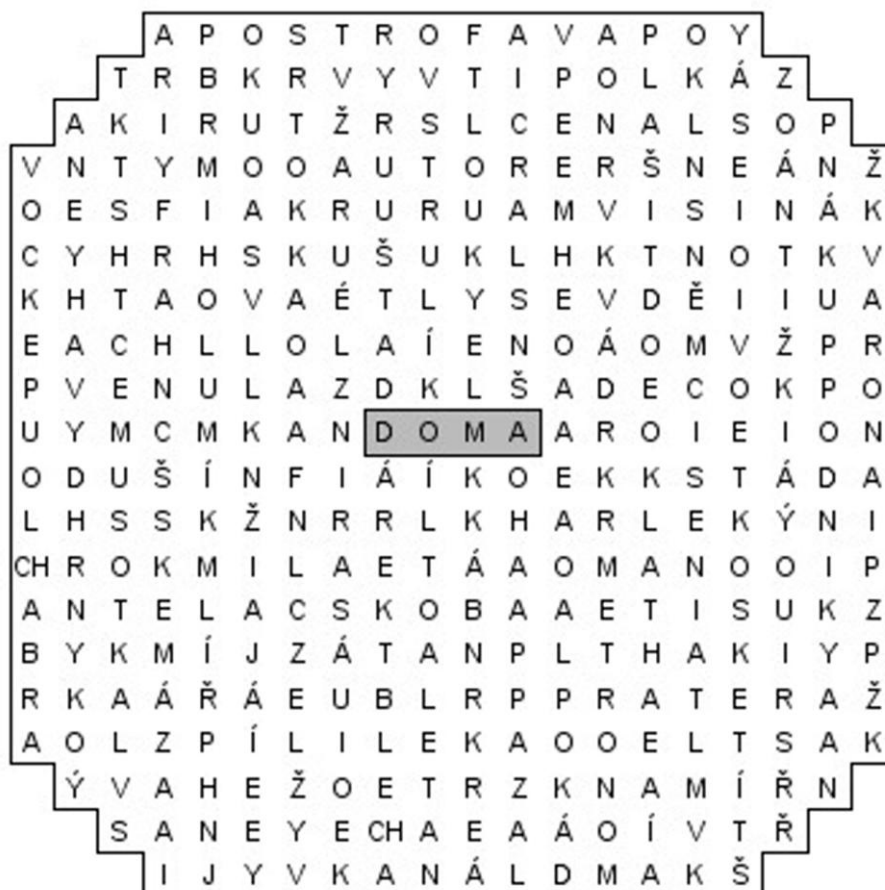
Všem jubilantům přejeme vše nejlepší, hodně štěstí, zdraví a pohody v osobním životě.

Za SPOZ Věra Daňová

Obrázek měsíce – Kočka od Vojty

Křížovka

doskok, plašit, nosík, klany, onamo, Oskar, mříže, dárek, hvozdík, blecha, letna, kanál, zkusit, saldo, Němci, taine, vrtule, žitná, pasíva, ožehavý, autor, metronom, poník, eremitáž, patriot, pitvy, trumf, skruž, pamlsek, javor, selka, zámek, prater, Lenka, lilek, ekran, Opava, hrozen, prkno, vyžle, kašel, idiom, bitec, šroub, rulík, šmíra, lahev, harlekýni, poslanec, tlouky talíř, kvádr, fiakr, sumec, kastle, ježibaba, záklop, Mekka, hyena, piano, svlak, darebáci, krysy, mraky, azalka, rutina, toaleta, štítek, skoba, apostrof, venula, větve, jímky, stáda, sinák, lžíce, okutí, Říman, oceán, zápas, krusta, podniky, nákup, harfy, sarin, tuleni, chloupek, freon, hucul, karakan, Dušín

Oznámení redakce

Uzávěrka Zpravodaje obce Černá v Pošumaví na měsíc červen 2010 bude 23. května 2010. Příspěvky můžete zasílat elektronickou poštou na adresu podatelna@cernavposumavi.cz nebo je předat v písemné podobě na obecním úřadě.